

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Vi mener også, det er positivt i sammenhæng med stemmeretten. Jeg vil sige, inden hr. Bernhard Baunsgaard siger noget, at jeg ikke mener, det skal være nogen forudsætning, at man kan dansk. Jeg mener, det kan være en fordel for indvandrerne, at de kan dansk i det øjeblik, de skal tage stilling til en eventuel stemmeafgivelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle bemærkninger på hans og gruppens vegne.

Jeg vil først fremhæve, at uddannelsen har en helt afgørende betydning for individets senere stilling, ikke mindst i et samfund som det danske. Det er noget meget væsentligt, når vi diskuterer uddannelsesaktiviteterne for indvandrere. Det forekommer mig, at forholdene i dag ikke er tilfredsstillende på området. Området har været noget forsømt op igennem 1970'erne. Det, vi drøfter i dag, er ikke et problem, der – hvad man godt undertiden kunne få fornemmelsen af på grund af noget, der bliver sagt heroppe – er opstået i de senere år. Det er et problem, vi har haft i lange tider.

I slutningen af 1960'erne inviterede vi folk til at komme herop, og der blev fra forskellig side, f. eks. fra den nuværende statsministers side, formuleret en slags mål for det, vi skulle nå med disse indvandrere. Der blev skrevet en pjece, den blev udgivet af det forbund, der dengang hed Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund: »Samme vilkår«. Det var i 1970. Det er altså et gammelt problem.

Så til de enkelte punkter, som VS har ridset op.

Om punkt 1 vil jeg sige, at når man kræver, at alle indvandrerbørn over 4 år skal have gratis ophold i en daginstitution, er det et krav, som ikke kan opfyldes nogetsteds for nogen. Derfor kan man heller ikke vente, at det skal kunne gennemføres for indvandrerbørn.

Jeg tror, at den socialdemokratiske ordfører brugte udtrykket: dette er urealistisk. Jeg vil gerne føje til, at jeg egentlig også er ret overbevist om, at en række indvandrere ville afvise at bruge det, selv om de fik sådanne

tilbud. Her er vi netop ofte inde i en helt anden kultur end den, vi har.

Derefter kommer der kravet i punkt 2 om, at i folkeskolens første klasse skal undervisningen af indvandrerbørn i vid udstrækning foregå på deres eget modersmål. Vi synes fra radikal side, at det er et rimeligt krav at stille, og vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få det opfyldt.

Når man så derefter fastholder, at antallet af modersmålstimer forhøjes, gøres obligatorisk og lægges i den almindelige skoletid, er jeg ikke mere helt så sikker på, at det er foreneligt med, hvad der sker, ikke medmindre man vil udvide undervisningstiden på en eller anden måde. Det er slået fast for længst, at vi i dag har samme undervisningstid som dengang, vi havde 7 års undervisningspligt, og ikke 9 eller 10 år, som vi har i dag. Jeg tror simpelt hen ikke, det kan lade sig gøre.

For det tredje koordineringen mellem statslige og kommunale myndigheder. Det er klart, det bør der stilles krav om.

Punkt 4 drejer sig om, at indvandrerbørn og unge bør sikres rimelig mulighed for fortsat skoleuddannelse og videreuddannelse gennem særlige foranstaltninger. Det sidste er meget væsentligt. Vel kan der være den teoretiske videreuddannelse, men der er også den praktiske, og netop for unge fra indvandrerhjem er der ikke alene tale om kultursammenstødet, men også om ungdomsarbejdsløsheden. Den rammer her med dobbelt vægt.

Endelig, for det femte, er der krævet om, at alle voksne indvandrere skal have et reelt tilbud om gratis danskundervisning. Jeg vil gerne understrege dette forhold her. Her er tale om ikke blot at hjælpe til en bedre forståelse af det nye samfund, som disse indvandrere er kommet til. Her er vi inde i et spørgsmål om overhovedet at gøre indvandrerfamilierne funktionsdygtige for fremtiden, når deres børn i den grad bliver præget af deres nye samfund, som de uundgåeligt bliver det gennem skolen.

Må jeg føje til, for at man kan få en fornemmelse af, at vi fra radikal side er fuldt ud klar over, at dette er et meget vanskeligt område, og at vi ikke klarer det bare ved at vedtage nogle folketingsbeslutninger eller love: først nu er vi ved at nå dertil, at der bare i de første år gives børn på Grønland undervisning på det sproget, som er deres mo-